

Bayer Zsolt: Az állandóságról

2017 január 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Figyelemreméltó fejlemény, hogy a Magyar Narancs cím? kiadvány szerkeszt?ségi vezércikke már Vonát védi Köves Slomótól

Hogy a Magyar Narancs környékén kik gyülekeznek, tudjuk. Hosszabb részletezés helyett elég, ha azt mondjuk, ott gy?lik össze a 21. század. S éppen ez az, ami els? látásra összehozza a Magyar Narancsot a Jobbikkal, ez a bizonyos „21. századiság”, bármit is jelentsen ez. Persze, tudjuk, Köves Slomó és az ? nevével fémjelzett EMIH utálatosabb a Mazsihisz számára még Vonánál is. A Magyar Narancs pedig szintúgy közelebb áll a Mazsihiszhez, mint az EMIH-hez (hja, kérem, az ortodoxia, a hagyomány, az a bizonyos „tradition”, amit Reb Tevje oly’ meggy?z? er?vel énekel a Heged?s a háztet?nben nem egyeztethet? össze a 21. századi nihilizmussal), így aztán a Magyar Narancs Vona-védése és Köves Slomó óvatos rugdalása egyszersmind a Mazsihisznek tett gesztus is. Mintegy kijelölése a frontvonalaknak, és a nihilisták h?ségesküje, már ha ez nem lenne önmagában oximoron.

De ett?l függetlenül érdemes felkapni fejünket, ha azt látjuk, hogy a Magyar Narancs Vona oldalára áll. Érdemes felkapni a fejünket, mert ez folytatása annak a libasornak, amelyet K?szeg Ferenccel nyitottak meg az Élet és Irodalomban az egykori SZDSZ tetszhalott mocsári lúdvércei, s amely sorba beállt aztán Haraszti Miklós, s még ki tudja, hányféle rémséges lápi lidérc.

(Medgyessy Pétert ne számítsuk ide, ? csupán naiv, együgy? lélek, aki ráadásul ?szinte is.) A Magyar Narancs is elkezdett ügyködni azon, hogy Vonát szalonképessé retusálja (ki viszi át Vonát, fogában tartva, a túlsó partra?), s ehhez elengedhetetlenül szükséges a honi zsidóság bocsánatának kenetje – lesz még Szegedi Csanád Jobbik-alelnök, emlékezzetek a szavamra! De mindett?l függetlenül csak figyelemreméltó fejlemény, hogy a Magyar Narancs Vonát védi, Köves Slomót pedig beállítja és kukoricára térdepelteti a „Fidesz érdekeit szolgálók” sarkába, amiért a rabbi nem kapott sírógörcsöt a meghatottságtól Vona üdvözl?kártyácskája láttán. Ám ez is csak els? pillantásra különös fejlemény. Valójában maga a k?kemény, ki- és meg- és elkerülhetetlen szükségszer?ség. Ugyanis a ’90-es évek eleje óta, egészen pontosan azóta, hogy a Fidesz nem csatlakozott a Chartához, minden létezett és létez? politikai formáció eljutott odáig, hogy össze kell fogni Orbán ellen.

Mindenkinek mindenkivel. Immáron huszonhat szomorkás év óta keresgélik identitásukat e létezett és létez? politikai er?k (er?tlenségek), és mindig, újra és újra rátalálnak ugyanarra a vudu babára, amelynek Orbán-arca van, és amit újra és újra köt?t?vel szurkálnak.

Teljesen mindegy, hogy kir?l beszélünk, lehet az az egykori MSZMP sikeres vállalkozóvá hazudott kis komcsi szarjankója, vagy belvárosi értelmiségi rossz szagú szakállal, vagy gyöngyösi hit- és lélekkeresked?, aki a „nagyon radikális nemzeti oldalról” indult árpádsávos kotonnal és gárdamellénykében, ?k végül mindannyian összefutnak ugyanabban a melléképületben a hátsó udvaron, ahol Orbán-arcú vudu babát lehet szurkálni. Tudjuk, a párhuzamosok a végtelenben találkoznak. A bonyolult ácskapcsok meg a rötyi mögött. A roppant érzékeny és kényes ízlés? Magyar Narancs meg az ÉS pedig mindig megtalálja a módját, hogy asszisztáljon mindehhez. Eltartott kisujjal fingani, aztán méltatlankodva Európának panaszkodni az er?s szag miatt – ez a rendszerváltás és az azóta eltelt huszonhét év rajtunk kívüli részének gyönyör? szép története.

(Egy kivétel van még: Csurka István. ?neki sem volt bocsánat soha. Hiszen ? volt a másik, aki komolyan gondolta, és aki nem árulta el az ügyet…) Szóval most Vonát terelgetik éppen a rötyi mögé, bár ?t nem is kell terelgetni, megy magától, mint minden küldött nyomorult, és ajkáról ki sem fogy a 21. század. És ez jó, ez szép, ez igazi szimbólum, ez a 21. század. Ez a méltó Vonához és a Magyar Narancshoz. E században és e század büszke zászlóviv?iben teljesedik ki a civilizált emberiség nyolc halálos b?ne – miképpen azt Konrad Lorenz elbeszélte. Mik is e b?nök? Néhány csak, címszavakban, a mester nyomán: a „túlnépesedés”, „az élettér pusztulása”, „az érzelmek fagyhalála”, „a tradíciók lerombolása”. Ebben utazik a 21. század, és ebben utaznak e beteg század apostolai. „Figyelmesen hasonlítsunk össze egy régi német városközpontot a küls? részekkel, a modern lakótelepekkel, vagy a már vidékre is terjed? kultúrszeméttel elárasztott területeket a még érintetlen helyekkel. Ezután hasonlítsuk össze egy normál testszövet hisztológiai képét egy rosszindulatú daganatéval: meglep? párhuzamokat fogunk találni.

Objektíven végiggondolva és az esztétikumot kézzelfoghatóvá téve, ennek a különbségnek az oka az információvesztés” – írja Lorenz. Itt ülünk régi városrészeinkben, és rémülten, bár mi tagadás, a régi tudás és a tradíciók birtokosainak gyógyíthatatlan kajánságával és szégyellt fels?bbrend?ségével szemléljük a „küls? részeket”, a 21. századot. És mormoljuk magunkra a varázsinget, hogy most már nem fejl?dni kellene, hanem visszarégiesülni.

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló